

mele ülle wallitsema! Ja temma Issa Meelgi jäi ta peäle pahhaks se wiinise Unnenäo pärrast, ja ütles: Kas minna ja so Emma ja so üksteistkummend Wenda, peame tulles ja sinno ette kummar-dama? Ommeti piddas Issrael sedda Alia Meles, sest et Jummal temmale ka Unnes paljo olli ennemuiste teada annud (§. 176.).

§. 239. Joseppi Wennad läksid omma Issa Kariaga kaugele wälja, serni kui Sekemi Linna jure (§. 221.); agga Josep jäi Koio omma Issa jure, ja olli siis seitseteistkummend Aastad wanna. Mon-ne Alia pärrast tahtis Issrael teada sada, kuida temma Woegade Kassi käiks, ja kuida Kariaga Luggu olleks? Ta satis Joseppit seina, sedda järrele kulama, ja temmale Sannumid toma. Josep läks Sekemi pole, ja kui ta neld seal ennem ei leid-nud, orris temma neld ülles Dotani Linna jures.

§. 240.

§. 240. Kui nemmad tedda agga kaugele näggid, ja temma kirjost Kuest tedda tundsid, mis ta Issa temmale olli laste-nud teha, siis tousis warsti Wihha ta peäle nende Süddamettes, ja ütlesid tei-ne teisele: Seal tulles se Unnenäga! Ja nemmad piddasid Nou tedda ärra-tappa, ja temma Rehha ühte Aluko wis-sata, ja siis dölda, et üks kurri Ellaias tedda olleks ärradnud: siis ta Unnenäud peaksid ommeti tühiaks jama.

§. 241. Sedda olleksid mound nende seast ka tões e teinud, keigeennam Pilla ja Silva Pojad (§. 85. 186.); agga ta keigewannem Wend Ruben kelas sedda ärra; ja ütles: ärge wõtke temma Hinge seest ärra! wiskege tedda ennemalt senna Aluko, mis meie üks Pääw näggime, ja ärge wallage ta Werd ärra! Se Nou olli nende keifide Mele pärrast, ja nem-mad tahtsid tedda seal ehk lasta Mälga surra.